

KALEIDOSCOPE

Overleven, Opbouwen en Bloeien

Name: **isabella k**

Gender: **Female**

Country of residence: **Netherlands**

Writing language: **Dutch**

My name is Bella and I live in the province of Utrecht, the Netherlands. I am 20 years old and come from a Jewish-Iraqi family. My family fled to the Netherlands because of the persecution of Jews and daily anti-Semitism in Iraq. Before fleeing, they faced daily humiliation and exclusion because of their Jewish identity.

Vluchten uit Irak

Ik ben Bella en woon in de provincie Utrecht, Nederland. Ik ben 20 jaar oud en kom uit een Joods-Iraakse familie. Mijn familie vluchtte naar Nederland vanwege de vervolging van Joden en het dagelijkse antisemitisme in Irak. Voordat ze vluchtte hadden ze dagelijks te maken met vernederingen en uitsluiting vanwege hun Joodse identiteit. De Joodse school werd gesloten, en mijn familie moest naar een moslimschool, waar ze elke dag werden gepest en geïntimideerd. Dit was niet alleen op school zo, maar eigenlijk op alle vlakken werden ze als tweederangsburgers behandeld. Ik zal de nare details achterwege laten.

Mijn opa, de vader van mijn moeder, werd in Irak opgejaagd. Hij werd herhaaldelijk meegenomen, en mijn familie moest hem vaak zoeken, totdat ze hem op een dag niet meer konden vinden omdat hij vanwege zijn religie in de gevangenis was gezet. Dat was de laatste druppel die mijn familie ertoe bracht om naar Nederland te vluchten.

Mijn moeder kwam hier als vluchteling aan, samen met haar drie broertjes en een zusje. Ze was toen een meisje van tien jaar en de oudste van haar broers en zussen. Mijn moeder woonde als kind tijdelijk in Het Museumhotel. Later ging ze als tiener korte tijd naar de Joodse middelbare school Maimonides in Amsterdam, waar ik ook op school heb gezeten.

Als tiener volgde ze een huishoudschool, wat ze niet leuk vond. Kort daarna moest ze voor het hele gezin zorgen, samen met haar ouders. Mijn opa had destijds een shoarmazaak op de Nieuwendijk in Amsterdam, waar het hele gezin werkte. Mijn moeder had geen gemakkelijke jeugd; haar familie werkte dag en nacht. Ze werd in Nederland gepest omdat ze de taal nog niet sprak en vond het lastig om een hechte vriendengroep te vormen.

Ondanks alles was dit een enorme verbetering in vergelijking met hun leven in Irak. In Nederland waren ze vrij van isolatie, pesterijen, en mishandelingen en konden ze eindelijk zijn wie ze wilden zijn.

Samen voor altijd

Jaren later kan ik zeggen dat het goed is gekomen met mijn familie, en we zijn succesvoller dan ooit. We kunnen zijn wie we willen zijn en vormen een hechte familie die er altijd voor elkaar is. Ondanks de geschiedenis van mijn familie zorgen we ervoor dat we altijd samen zijn tijdens de feestdagen. We zijn niet heel praktiserend Joods, maar op die momenten zijn we samen, en koken mijn moeder en mijn tante traditioneel Iraaks eten. Liefde gaat immers door de maag, zoals ze zeggen. Wanneer we naar de synagoge gaan, bezoeken we de Portugese synagoge in Amsterdam.

Scholen

Als klein meisje heb ik op Simcha gezeten, de Joodse crèche. Daarna ging ik naar Rosj Pina, de Joodse basisschool, en vervolgens naar Maimonides, de Joodse middelbare school. Je zou kunnen zeggen dat ik het "spel" heb uitgespeeld. Mijn hele leven ben ik opgegroeid binnen de Joods-Amsterdamse gemeenschap, en daar ben ik heel dankbaar voor. Ik heb er vrienden voor het leven gemaakt.

Ik merk dat er een groot verschil is tussen mijn Joodse en niet-Joodse vrienden. Na de middelbare school ben ik naar een vervolgopleiding gegaan, waar er vaak over mij werd geroddeld en mensen niet veel met mij wilden omgaan omdat ik Joods ben. Dit was voor mij een grote schok. Als iemand die nooit eerder in zulke situaties had gezeten, moest ik echt leren hiermee om te gaan. Gelukkig heb ik die studie nu succesvol afgerond en heb ik nu een tussenjaar waarin ik werk. Volgend jaar ben ik van plan om weer verder te studeren.

Birthright

Laat ik beginnen met te zeggen dat als je de kans hebt om met Birthright mee te gaan, je die meteen moet grijpen. Het heeft me een liefde voor Israël gegeven die ik nooit zo sterk had gevoeld. Een bijzonder moment voor mij was het bezoek aan de begraafplaats van de soldaten in Jeruzalem. Daar besepte ik dat al deze mensen zijn gestorven voor het land waar ik, als Joodse, me 100% veilig kan voelen. Dat gevoel was voor mij onbeschrijflijk. Masada was ook een indrukwekkende ervaring. We overnachtten bij Bedoeïenen in de woestijn, en vroeg in de ochtend werden we wakker gemaakt om bij zonsopgang Masada te beklimmen.

Na Birthright ben ik nog een week langer in Israël gebleven bij een vriend die ook mee was. We hebben toen ontzettend veel lol gehad, zijn met andere vrienden uitgegaan en hebben heerlijk ontspannen op het strand.

7 oktober

Sinds 7 oktober is mijn leven compleet veranderd. Ik was net terug uit Israël, na er lange tijd niet geweest te zijn, en had er een prachtige reis gemaakt. Het voelde onwerkelijk, vooral omdat ik er twee maanden geleden nog met een grote glimlach stond, omringd door veel vrienden en familie. Nu maak ik me veel zorgen om hen.

In Nederland heb ik contact verbroken met veel mensen. Dit is vooral vanwege onze verschillende standpunten; ik had moeite met hun pro-Palestina houding. Ze deelde vaak berichten op sociale media die mij diep kwetsten en vroegen nooit hoe het met mij ging. Ik vind het erg lastig om keer op keer uit te leggen hoe ik me voel. Bij mijn Joodse en Israëlische vrienden hoeft dat niet; zij begrijpen me zonder dat ik iets hoeft uit te leggen.

Daarnaast heb ik al bijna vier jaar een niet-Joodse vriend waar ik veel van houd, maar hij denkt heel anders dan ik. Dit heeft voor veel spanning gezorgd in de relatie tussen mij en mijn schoonfamilie. Ik heb geleerd hiermee om te gaan, maar soms blijft het moeilijk en brengt het onzekerheid met zich mee. Maar dat is allemaal een zorg voor later.